

Phẩm 13: CHƯ PHẬT HÀNH TỀ VÔ SAI BIỆT

Bấy giờ, Đức Thế Tôn liền thị hiện tướng kỳ lạ đặc biệt: Biến tất cả Bồ-tát thành Phật có đầy đủ tướng ánh sáng. Tất cả mặc dù khác nhau nhưng đều thuyết pháp cùng một giọng nói, phân biệt vô thường, đời đời đều trở về không.

Đức của các vị khó lường được và cung kính tôn trọng nhau, có đầy đủ oai nghi và chỉ nói pháp vi diệu, không có bớt thêm, co, duỗi, cúi, ngược. Các vị đều ngồi nơi tòa cao bằng bảy báu cực đẹp, có màn trướng bằng the lụa.

Đầu tiên: Nói pháp độ vô số toàn là nam, không có nữ. Nói pháp lần thứ hai: Độ toàn nữ, không có nam.

Nói pháp lần thứ ba: Độ toàn người chánh kiến. Nói pháp lần thứ tư: Độ toàn người tà kiến.

Nói pháp lần thứ năm: Độ nam nữ chân chánh bằng nhau. Nói pháp lần thứ sáu: Độ tà chánh cũng bằng nhau.

Ngay khi ấy, tất cả pháp đều được thành tựu, không còn ngã sở và đạo quả được thành thực.

Theo pháp thường của chư Phật nói là nói về nghĩa lý.

Thần túc thứ ba có tám vạn bốn ngàn pháp môn không hành, tám vạn bốn ngàn pháp môn vô tướng, tám vạn bốn ngàn pháp môn vô

nguyện. Mỗi pháp môn đều có vô lượng nghĩa. Giống như thân người trí tuệ có một ngàn cái đầu, mỗi đầu có ngàn cái lưỡi, mỗi lưỡi có một ngàn nghĩa. Nếu muốn đạt hoàn toàn nghĩa của ba pháp môn thì đối với trăm ngàn phần chưa đạt được một. Đây là kho tàng bí mật tinh túy của chư Phật. Được như vậy là đều nhờ kiếp trước đã thành tựu trong sự tu học.

Khi ấy, dù khác nhau nhưng chư Phật đều đồng thanh nói kệ:

*Nguyện xưa của
chúng ta Nay đã được
thành quả Thân vàng,
lời thanh nhã Các
tướng đều đầy đủ.*

*Muốn cầu tuệ
vô cực Thành tựu
không còn nghi Lành
thay, đấng ba cõi Tối
thắng không ai bằng.
Xưa Ta ở Đâu-suất*

*Chọn lựa nơi thọ
sinh Giáng xuống vào
thai mẹ Kết duyên chư
Như Lai.*

*Những chúng sinh
không duyên Nói Ta không
thành đạo*

*Trong thai dạy
chúng sinh Trong thời
gian thành Phật. Kinh
Ta nói trước sau*

*Tám mươi bốn
ức voi Sức voi và
sức người Chở vác
không thể nổi. Nay
Ta phải hoan hỷ Ghi
nhớ đừng quên mất*

*Nói pháp chưa
thành đạo Trong thai
giảng chánh pháp. Phật
hành không sai khác Tất
cả đều bình đẳng*

Chỉ Phật mới biết Phật

*Công đức nghĩa
nhiều ít. Muốn đắc từ
nghì Phật Việc làm
phải kỳ diệu Trái qua
vô số kiếp Không đạt
được mảy lông.*

Sau khi nói kệ này, Đức Thế Tôn thuyết pháp lần đầu tiên toàn là nam, không có nữ, và ngay trên tòa họ đắc Bất thoái chuyển, có lòng tin kiên cố, không thể nào làm trở ngại được.

Bấy giờ, Thích Ca Mâu Ni thân oai thần trở lại giống như trước và nói kệ:

*Chứng quả tám
chánh đạo Không thấy
tự nhiên ngộ Một mình
đạo bậc tối*

Tự đạt đạo Niết-bàn.

*Pháp vốn không
một tướng Đại biện tài
mau lẹ*

*Nay Ta đã
chứng quả Đứt ái
không chấp trước.
Vốn tánh pháp năm
ấm Không thấy có
thiện ác Dùng thần
lực cứu khổ Thản
nhiên đạo tịch diệt.
Các ông trong hội
này Thệ nguyện đã
thành tựu Chuta đắc,
nay đã đắc*

*Vui thay, nghiệp
lành này. Dây nhân
duyên làm ngại Trừ*

sạch không còn gì
Pháp la võng “Ta”,
“Tôi” Tự nhiên bị hủy
hoại.

Ngu si không
thấy chân Tự đọa
bốn sắc duyên Chưa
quan sát kỹ càng
Phân biệt gốc tướng
khổ.

Như nay Ta
thành đạo Công phu
nói không hết Phật
gâm tiếng sư tử Kiếp
lửa, kiếp ác cướp.
Đúc nặn chúng sinh
khổ Láy màu nhuộm
tơ trắng Nhãn nhục
chịu khổ hại Đến
chết không trả thù.
Giữ tâm như hư
không Thay đổi
không lâu dài Đối
với đời bấy giờ

Tội ngũ nghịch
khổ nã. Khó dạy,
không thể độ Chưa
Phật không cứu được
Tìm gốc làm hiện
duyên Chỉ dẫn chỗ vô
vi.

Phá tâm ương
ngạnh ấy Chuyên nhất
được giải thoát Giáo

*pháp nói lần đầu Không
sinh, không khởi diệt
Đều hướng về Phật đạo
Không ai bị đọa lạc.*

Khi Phật nói kệ này xong, các chúng nam, chúng nữ, chúng chánh, chúng tà đều có lòng tin rất ráo, đặc địa Bất thoái chuyển.

Phật bảo các Đại Bồ-tát:

–Các ông muốn thấy Như Lai dùng thần lực giáo hóa đạo không thể nghĩ bàn, pháp tánh thuần thực, không có người nam, người nữ, theo nghĩa phương tiện thiện xảo nói thọ thân người nữ, không được Phật thọ ký. Ma, Thích, Phạm vương không có tướng chân thật. Các ông có muốn biết bốn chúng này được thọ ký thành Phật không?

Khi ấy, Bồ-tát tên Vô Tận Ý đứng dậy, trích bày vai phải, gối phải quỳ sát đất, chấp tay thưa Phật:

–Con chưa hề nghe Như Lai nói pháp về bốn hạng người này được thành Phật. Nay mới khai diễn đại nghĩa.

Và lại bạch Phật:

–Xả thân thọ thân liền thành Phật
sao? Phật bảo Bồ-tát Vô Tận Ý:

–Ông hãy lắng nghe cho rõ, suy nghĩ thật kỹ, Ta sẽ phân biệt rõ ràng cho ông: Chín mươi mốt kiếp về quá khứ có Phạm Thiên vương tên Đại Biện Tài, thông suốt xưa và nay, thường thích nhàn cư, ngồi trong cung trời suy nghĩ: “Nay ta có thể giáo hóa cung nữ và các Phạm vương ở đây. Khi ta được thành Phật đều có chư Thiên đi theo, cạo bỏ râu tóc, mặc pháp phục, đồng thời thành Phật không vui sao?”.

Nghĩ như vậy xong, Phạm Thiên vương liền ở cung trời, đến cây Trú-độ, ngồi ngay thẳng tư duy, nhất ý nhất tâm, chánh niệm tỉnh giác, không có tưởng niệm gì khác, liền thành Phật với ba mươi hai tướng của bậc đại nhân và tám mươi vẻ đẹp.

Quyển thuộc của chư Thiên tu hành chánh pháp Tỳ-kheo, đấng A-la-hán và tất cả đều là hàng lợi căn. Chúng Thiên nữ ấy có người đấng Tu-đà-hoàn, Tư-đà-hàm, A-na-hàm, không còn sinh trở lại thế gian này nữa, rồi liền nhập Niết-bàn. Đó gọi là Phạm Thiên vương không xả thân thọ thân mà thân hiện tại được thành Phật đạo.

Phật bảo Bồ-tát Vô Tận Ý:

–Bảy mươi sáu kiếp về quá khứ có Thiên vương thứ sáu - thống lãnh ba ngàn đại thiên thế giới – tên là Hại Ác. Từ tầng trời thứ sáu trở xuống đến tận tại vô ngại, ở cung trời ấy trải qua vô số sự tư duy, hồi hận: “Những việc xưa kia hủy báng Tam bảo, ngăn cản đạo quả. Giả sử ta thọ báo, đọa vào ba đường, không rời khỏi đường ác, thì nay ta có thể sửa đổi tâm làm ác và cùng với quyển thuộc chư Thiên trong cung trời này tu phạm hạnh, cầu đạo vô thượng, tiến tới thành Phật, không phải vui sao?”.

Lại suy nghĩ: “Cảnh giới mà ta cai quản có vô lượng vô số Thiên nữ vui chơi, không gì vui hơn đây. Giả sử ta thành Phật thì cũng giống như cõi này, dần dần biếng trễ, kiêu mạn”.

Lại tới kiếp số loài ma có tri thức tu hành, bước lên quả vị Thập trụ, giảng nói công đức của Phật, xuất gia tu đạo, có các tướng đầy đủ. Tâm ma khai mở, sửa đổi, tâm tánh nhập vào thiền định, không có dấy nhiễu tưởng niệm, căn tánh mau lẹ. Ngay đó, liền ở cung trời mà chứng đạt tam minh, trang nghiêm cõi Phật, không còn tái sinh nữa, liền thành Vô Thượng Chánh Chân Chánh Đẳng Chánh Giác, phóng ra ánh sáng lớn chiếu khắp tất cả cõi ma, không chỗ nào là không thấy.

Khi ma thành Phật, có ba ức Thiên tử tâm tự sinh niệm, cho rằng: Do ma huyền hóa chứ chẳng phải đạo chân thật và hết thảy rút lui trở về cung. Mười sáu ức Thiên tử đều đến thân cận, phụng thờ, cúng dường như Phật không khác. Và ngay nơi tòa chứng bốn quả. Đó là đại Thiên vương Hại Ác, không xả thân thọ thân mà thành Phật đạo.

Phật bảo Bồ-tát Vô Tận Ý:

–Sáu mươi mốt kiếp về quá khứ, ở phương Đông có Thích Thiên Tử tu thiên nhãn, tâm thanh tịnh, thích thiền định, luôn muốn xuất gia tiến đến Phật đạo. Pháp của chư Thiên ấy bị suy nên có điếm ứng và không bao lâu qua đời.

Chư Thiên từ từ giảm sút sự ham thích về ngủ nghỉ, thân thể dơ bẩn, hoa tự khô héo, không thích tòa báu, thức ăn không ngon, rồi liền đi ra sau vườn tắm rửa, giặt giũ. Với thân trời này, mắt thấy rất xa: “Làm thế nào có Phật để đến lễ lạy, viếng thăm, cung kính cúng dường, được thọ giới cấm của Phật và liền ngay thân này đắc thành Phật đạo”. Nghĩ như vậy xong, ngồi ngay thẳng tư duy, dùng thiên nhãn thấy phương trên có Phật hiệu Vô Lượng Không Hành, ở trong thế giới Thanh Tịnh, hiện đang giảng nói pháp, đầu, giữa, cuối hoàn toàn thiện.

Thế rồi Thích Thiên Tử dùng thần lực khoảng như người co duỗi cánh tay, đến chỗ Phật ấy lễ lạy sát chân, lui qua đứng một bên và nói kệ khen Phật:

*Tướng sáng chiếu
mười phương Chiến thắng
các ma oán*

*Giảng nói con
đường đạo Dứt nghi,
không còn lầm. Người
phạm hạnh thanh tịnh
Đều nhờ hạnh tối thắng*

*Tùy cơ nói chân
pháp Không trái pháp
bản hạnh. Con là chủ
chư Thiên*

*Muốn tu đạo
thanh tịnh Cúi xin
Phật thương xót
Được đến chỗ an
ổn.*

Bấy giờ, Đức Thế Tôn bảo Thích Thiên Tử:

–Lành thay! Lành thay! Ông phát tâm rộng lớn, muốn được cứu vớt khổ của chúng sinh: người chưa đắc được đắc, người chưa đạt được đạt, người chưa thành tựu được thành tựu, muốn cho người mù được mắt sáng, người điếc được nghe, người gù lưng được thẳng, người không có tay chân được có tay chân. Ông hãy trở về bổn cung, ngồi nơi cây đạo, phân biệt các hành là pháp trụ hay pháp tán.

Nghe xong, Thích Thiên Tử lạy trước Phật. Khi ấy, ông ta biến mất, trở về cung trời. Quyển thuộc chư Thiên đều quy về nương tựa, làm cho công đức của ông ta càng tăng trưởng, tướng suy hao đã tiêu mất sạch. Ông ta ngồi thẳng thâu giữ thân, tâm, ý bất động, liền đắc thành Vô Thượng Chánh Chân Đẳng Chánh Giác, hướng dẫn chín mươi ba ức Thiên nữ chứng bốn đạo quả. Đó gọi là Thiên Đế thích không xả thân thọ thân mà thành Phật đạo.

Phật bảo Bồ-tát Vô Tận Ý:

–Năm mươi bốn ức hàng hà sa kiếp về quá khứ có thế giới tên Hỏa Diệm, Phật hiệu Vô Dục gồm đủ mười tôn hiệu: Như Lai, Ứng Cúng, Chánh Biến Tri, Minh Hạnh Túc, Thiện Thệ, Thế Gian Giải, Vô Thượng Sĩ, Điều Ngự Trượng Phu, Thiên Nhân Sư, Phật Thế Tôn giảng nói pháp độ người, khéo tu phạm hạnh, biết rõ về pháp Tứ đế, bố thí cho tất cả. Dân chúng cõi đó đều thọ thân nữ, hiểu rõ vô thường, khổ, không, vô ngã, phân biệt về thọ nhập, không còn phiền não, nhằm chán thân khổ này; cùng nhau phát thệ nguyện rộng lớn, mặc áo giáp vô úy muốn cứu độ chúng sinh, làm thanh tịnh cõi Phật, trừ bỏ các xấu ác, lập ý chí kiên cố, đạt đến Bất thoái chuyển; cùng nhau thực hành hiểu rõ về pháp không, vô tướng, vô nguyện. Trong một lúc, trong một ngày thông đạt Tam đẳng, liền thành Phật đạo, các tướng đầy đủ, sống chết tự tại, lấy nhỏ nhập vào lớn, lấy lớn nhập vào nhỏ. Trong một ngày độ vô lượng a-tăng-kỳ chúng sinh, giáo hóa chúng sinh vào Niết-bàn vô dư y. Đó gọi là bất xả thân thọ thân mà thành Phật đạo.

Bấy giờ, muốn lặp lại nghĩa này, Đức Thế Tôn nói kệ:

www.daitangkinh.org

*Pháp tánh như
biển lớn Không nói có
đúng - sai Kẻ phạm
phu, Hiền thánh Bình
đẳng không cao thấp.
Chỉ do tâm cấu diệt*

*Thủ chứng như
trở tay Đạo thành vua
ba cõi Xiển dương
tướng sư tử. Phân biệt
vốn không pháp
Không có hạnh nam
nữ Nay đời năm trước
này Hiện có phần thọ
thân.*

*Đoạn diệt kẻ chấp
thường Làm chướng ngại
kiếp số.*

Khi Đức Thế Tôn nói kệ này xong, có tám vạn bốn ngàn ức chúng sinh lập chí kiên cố và tất cả đều nguyện thành Phật, không còn tái sinh.

